

การใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมงานและวิกิเพื่อส่งเสริมความสามารถ ในการเขียนสรุปความของนักศึกษาในรายวิชา EN 111

เสาวภา วิชาดี¹

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาเขตรังสิต คลองหลวง ปทุมธานี 12120

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่านของนักศึกษากลุ่มที่เรียนด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมงานผสมผสานกับการใช้วิกิซึ่งเป็นเว็บไซต์ที่นักศึกษาร่างขึ้นเพื่อทำงานร่วมกันกับนักศึกษากลุ่มที่เรียนด้วยวิธีปกติในห้องเรียน ในรายวิชา EN 111 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 โดยใช้ Pretest Posttest Control Group Design เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบทดสอบการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมงานผสมผสานกับการใช้วิกิ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที (paired samples t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีคะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการเรียนที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .001 อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนของสองกลุ่ม พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มที่เรียนด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมงานผสมผสานกับการใช้วิกิมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยวิธีปกติ นอกจากนี้พบว่า นักศึกษาในกลุ่มทดลองมีทัศนคติต่อการเรียนรู้แบบร่วมงานและวิกิในระดับดีมาก

คำสำคัญ : วิกิ / การเรียนรู้แบบร่วมงาน / การเขียนสรุปความ

¹ รองศาสตราจารย์ ภาควิชาภาษาอังกฤษทั่วไป สถาบันภาษา

The Use of Collaborative Learning and Wikis Technique for Enhancing Students' Summary Writing Abilities in EN 111 Course

Saovapa Wichadee ¹

Bangkok University, Rangsit Campus, Klong Luang, Pathum Thani 12120

Abstract

This research examined and compared summary writing abilities between students studying through collaborative learning technique combined with wikis website that they created to work cooperatively and students taught in a traditional way. Using the Pretest Posttest Control Group Design, the experimental research was conducted with students enrolled in EN 111 course in the first semester of academic year 2010. The instruments employed in the study were a writing test and an opinion questionnaire. The data were analyzed by using mean, standard deviation, t-test, and an Analysis of Covariance. The results indicate that the post-test scores of both groups were significantly higher than the pre-test scores at the .001 level. However, the significant difference existed between two groups' mean scores at .05 level. That is, the mean score of students learning through wikis website was higher than that of students studying in a traditional way. In addition, the attitude toward the learning technique of students in the experimental group was at a very good level.

Keywords : Wiki / Collaborative Learning / Summary Writing

¹ Associate Professor, General English Department, Language Institute.

1. บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

การเขียนถือว่ามีผลสำคัญอย่างมากในการเรียนระดับมหาวิทยาลัย ผู้เรียนต้องสามารถเรียบเรียงเนื้อหาของสิ่งที่เรียนรู้ถ่ายทอดผ่านกระบวนการเขียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเขียนสรุปความซึ่งผู้เรียนต้องหาใจความสำคัญและใจความสนับสนุนที่สำคัญ นำมาเรียบเรียงความคิดก่อนที่จะเขียนสรุปโดยใช้ภาษาของตนเอง ความเห็นที่สอดคล้องกับธนากร ชำศรี [1] ซึ่งได้กล่าวว่า การเขียนสรุปใจความนั้นต้องมีองค์ประกอบหลัก 3 ประการคือ 1. ความกะทัดรัด ไม่ยาวเกินหนึ่งในสามของเรื่อง 2. ความตรงตามเนื้อหา ไม่บิดเบือนโดยใส่ความคิดเห็นของตน และ 3. การเขียนโดยใช้คำพูดของผู้เขียนห้ามลอกเลียนแบบจากเรื่องอย่างเด็ดขาด

สถาบันภาษาได้ให้ความสำคัญกับการเขียนสรุปความเป็นอยู่อย่างยิ่งเพราะเป็นทักษะที่สำคัญที่นักศึกษาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันหรือการทำงานได้ ดังนั้น จึงได้บรรจุไว้ในวัตถุประสงค์ของวิชาภาษาอังกฤษทุกวิชา อย่างไรก็ตาม พบว่า เมื่อนักศึกษาไม่สามารถเขียนสรุปความได้จึงเกิดความเบื่อหน่ายที่จะอ่านและมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเขียน ผู้วิจัยเห็นว่าควรหารูปแบบการสอนที่ช่วยให้นักศึกษาสามารถพัฒนาทักษะการเขียนโดยผ่านกระบวนการที่มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ได้สอนซึ่งกันและกันหรือได้รับการชี้แนะจากผู้อื่น กล่าวคือ ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนทักษะเขียนโดยปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนรู้ให้ไม่น่าเบื่อ

การเรียนรู้แบบร่วมงาน (Collaborative Learning) เป็นวิธีการหนึ่งที่ผู้วิจัยให้ความสนใจเนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อยๆ เพื่อส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนจัดกลุ่มทำกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นโดยเน้นการจัดการบริหารด้วยตัวของกลุ่มเอง ผู้เรียนมีความสัมพันธ์กันในกลุ่มของตนช่วยเหลือเพื่อให้ทั้งตนเองและสมาชิกทุกคนภายในกลุ่มประสบความสำเร็จ องค์ประกอบที่สำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมงาน มี 4 ประการ ได้แก่ 1. การเรียนรู้เป็นกระบวนการทางสังคมซึ่งผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการทำงานร่วมกัน 2. การที่ผู้เรียนในกลุ่ม

มีระดับความรู้ต่างกัน จะทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากผู้ที่มีความสามารถมากกว่า 3. ความมีอิสระของผู้เรียนในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งการกำหนดบทบาทหน้าที่ การร่วมแสดงความคิดเห็นและการสร้างความรู้ 4. การที่ผู้สอนพยายามส่งเสริมหรือเพิ่มเติมความรู้ในส่วนที่ไม่สมบูรณ์ การเรียนรู้แบบร่วมงานนอกจากจะสามารถช่วยพัฒนาความสามารถทางการเขียนให้ดีขึ้นเพราะเป็นการส่งเสริมการทำงานร่วมกับเพื่อนในบรรยากาศที่ไม่มีความวิตกกังวลแล้ว ยังทำให้ผู้เรียนได้สร้างความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดในการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในกลุ่ม [2]

นอกจากเทคนิคการเรียนรู้รูปแบบต่างๆ ที่สามารถนำมาใช้ในการสอนแล้ว ในปัจจุบันเทคโนโลยีทางด้านคอมพิวเตอร์มีบทบาทอย่างมากในการพัฒนาประสิทธิภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน ทำงานร่วมกันและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนคิดแบบสร้างสรรค์ ดังนั้น อาจารย์ผู้สอนจึงต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ [3] การสอนผ่านโปรแกรมวิกิเป็นนวัตกรรมที่ผสมผสานเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เข้ากับการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้เรียนสามารถสร้างกลุ่มของตนขึ้นบนเว็บไซต์เพื่อทำกิจกรรมร่วมกันโดยผู้สอนสามารถใส่เนื้อหา มอบหมายงานต่างๆ และสื่อสารโต้ตอบกับผู้เรียนในลักษณะเป็นกลุ่มนอกห้องเรียนได้ ผู้วิจัยได้เล็งเห็นประโยชน์ของการสอนออนไลน์ผ่านเว็บไซต์ของวิกิ จึงนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาทักษะทางด้าน การเขียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมงานสำหรับจัดการเรียนรู้ให้กับนักศึกษาในรายวิชา EN111 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 เพื่อปรับรูปแบบกิจกรรมการสอนทักษะเขียนให้น่าสนใจและเพื่อศึกษาว่านักศึกษามหาวิทยาลัยสามารถเพิ่มพูนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษได้จริงหรือไม่ โดยผลจากการวิจัยนี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษและวิชาอื่นๆ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและเพื่อให้ได้ผลชัดเจนจึงทำการศึกษาเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่นที่เรียนด้วยวิธีปกติตามที่กำหนดไว้ในคำอธิบายของรายวิชา EN 111

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษของนักศึกษาในกลุ่มที่เรียนด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมงานผสมผสานกับวิกิและกลุ่มที่เรียนโดยวิธีปกติ ก่อนและหลังการทดลอง

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสรุปความหลังเรียนของนักศึกษาระหว่างกลุ่มที่เรียนด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมงานผสมผสานกับวิกิและกลุ่มที่เรียนโดยวิธีปกติ

3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการสอนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมงานผสมผสานกับการใช้วิกิ

1.3 สมมติฐานการวิจัย

นักศึกษากลุ่มที่เรียนด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมงานผสมผสานกับวิกิมีความสามารถในการเขียนสรุปความสูงกว่านักศึกษากลุ่มที่เรียนด้วยวิธีปกติ

1.4 การทบทวนวรรณกรรม

1.4.1 การสอนออนไลน์ (Online Learning)

ในปัจจุบันได้มีการนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพของการเรียนการสอนที่เรียกว่า การสอนออนไลน์ ซึ่งเป็นการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต (Internet) หรือ อินทราเน็ต (Intranet) เป็นการเรียนรู้ด้วยตัวเอง ผู้เรียนจะได้เรียนตามความสามารถและความสนใจของตน โดยเนื้อหาของบทเรียนซึ่งประกอบด้วย ข้อความ รูปภาพ เสียง วิดีโอและมัลติมีเดียอื่นๆ จะถูกส่งไปยังผู้เรียนผ่านเว็บ (Web) โดยผู้เรียน ผู้สอน และเพื่อนร่วมชั้นเรียนทุกคนสามารถติดต่อปรึกษา แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกันได้ เช่นเดียวกับการเรียนในชั้นเรียนปกติ โดยอาศัยเครื่องมือการติดต่อสื่อสารที่ทันสมัย เช่น จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ กระดานเสวนา และห้องสนทนา จึงเป็นการเรียนสำหรับทุกคนที่เรียนได้ทุกเวลาและทุกสถานที่ [4] ซึ่งการสอนออนไลน์สามารถแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะด้วยกัน ได้แก่ ความหมายโดยทั่วไปและความหมายเฉพาะเจาะจง สำหรับความหมายโดยทั่วไปหมายถึงการเรียนในลักษณะใดก็ได้ ซึ่งใช้การถ่ายทอดเนื้อหาผ่านทางอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

ไม่ว่าจะเป็นคอมพิวเตอร์เครือข่ายอินเทอร์เน็ต อินทราเน็ต เอ็กซ์ทราเน็ต หรือทางสัญญาณโทรศัพท์หรือสัญญาณดาวเทียม (Satellite) ก็ได้ เช่น คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer Assisted Instruction) การสอนบนเว็บ (Web-Based Instruction) การเรียนออนไลน์ การเรียนทางไกลผ่านดาวเทียม ซึ่งอาจยังไม่ค่อยเป็นที่แพร่หลายมากนัก อาทิเช่น การเรียนจากวีดิทัศน์ตามอัธยาศัย (Video On-Demand) เป็นต้น สำหรับความหมายเฉพาะเจาะจงนั้น การสอนออนไลน์เป็นการเรียนเนื้อหาหรือสารสนเทศสำหรับการสอนหรือการอบรม ซึ่งใช้การนำเสนอด้วยอักษร ภาพนิ่งผสมผสานกับการใช้ภาพเคลื่อนไหววีดิทัศน์และเสียง โดยอาศัยเทคโนโลยีของเว็บ (Web Technology) ในการถ่ายทอดเนื้อหารวมทั้งการใช้เทคโนโลยีระบบการจัดการคอร์ส (Course Management System) ในการบริหารจัดการสอนด้วยเครื่องมือการสื่อสารต่างๆ เช่นจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ และกระดานเสวนาสำหรับตั้งคำถามหรือแลกเปลี่ยนแนวคิดระหว่างผู้เรียนด้วยกันหรือกับวิทยากร [5]

1.4.2 วิกิ: แหล่งการเรียนรู้ในระบบ e-learning

ในปัจจุบันนี้ มีการสอนออนไลน์รูปแบบใหม่คือ วิกิซึ่งเป็นเว็บไซต์ประเภทหนึ่งซึ่งช่วยให้ผู้ใช้งานสามารถใส่เนื้อหา เพิ่มหรือแก้ไขเนื้อหาได้โดยง่าย ซึ่งบางครั้งไม่จำเป็นต้องมีการลงทะเบียนเพื่อแก้ไข ด้วยความง่ายในการแก้ไขและได้ตอบ วิกิเว็บไซต์มักจะถูกนำมาใช้ในการเขียนงานร่วมกัน ดังนั้นผู้อ่านจึงกลายเป็นผู้เขียนและบรรณาธิการ [6] โดยรูปแบบการสอนจะเริ่มจากการให้นักศึกษาจัดทาสมาชิกในกลุ่มของตน แล้วดำเนินการสร้างเว็บโดยใช้พื้นที่หรือสเปซของวิกิ ประกอบด้วย โฮมเพจและหน้าอื่นๆ หลังจากนั้นนักศึกษาจะใส่ข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับสมาชิกในกลุ่ม ส่วนอาจารย์ใส่งานที่มอบหมายให้ทำ นักศึกษาจะเข้าไปมีปฏิสัมพันธ์กัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในหน้าต่างๆ ของวิกิ ถกเถียงกันผ่านทางวิกิโดยไม่ต้องมาเจอหน้ากัน ซึ่งการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเรียนนี้ถือเป็นหัวใจของการสอนออนไลน์ [7] ผู้สอนจึงต้องจัดกิจกรรมปฏิสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมระหว่างเรียน นอกจากนี้ อาจารย์สามารถเข้าไปอ่านงานและแสดงความคิดเห็น

[8] วิกีจึงเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีด้านคอมพิวเตอร์ต่างๆ ในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากบทเรียน สรุปได้ว่าวิกิเป็นเครื่องมือในการสร้างกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้แบบร่วมมือกันทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ได้ เนื่องจากหลักการของวิกิคือการให้เสรีแก่ผู้ใช้ในการสร้างและแก้ไขเนื้อหาในระบบอ็ลลินิ่ง ผู้สอนจึงใช้วิกิเป็นเครื่องมือในการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบต่างๆ เช่นการมอบหมายงานเป็นกลุ่ม (Group Assignment) การเรียนการสอนโดยใช้โครงการเป็นฐาน (Project-based Learning) การเรียนรู้แบบสรรคสร้างองค์ความรู้ (Constructivist Learning) และการเรียนรู้แบบร่วมมือหรือการเรียนรู้แบบร่วมงาน (Cooperative/Collaborative Learning) [9]

1.4.3 การเรียนรู้แบบร่วมงาน (Collaborative Learning)

การเรียนรู้แบบร่วมงานนั้นเป็นที่สนใจของนักวิจัยและนักการศึกษาเนื่องจากการสร้างความรู้โดยกระบวนการทางสังคม โดยมีทฤษฎีการสร้างความรู้ทางสังคมของดิวอี้ (John Dewey) [2] มาสนับสนุน กล่าวคือ ผู้เรียนไม่ได้เรียนโดยลำพัง บุคคลเรียนรู้โดยการเป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่แวดล้อมอยู่ใกล้ตัวและที่อยู่ไกลออกไปในสังคมโลก Dewey นำเสนอความสัมพันธ์ สำหรับการสร้างสังคมแห่งความคิดระหว่างบุคคล สังคมใกล้ตัว และสังคมโลก Dewey เชื่อว่าความคิดของบุคคลจะมีความหมายถ้าความคิดนั้น 1) เป็นส่วนหนึ่งของทฤษฎีที่ได้รับการยอมรับ 2) เป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์สำหรับสร้างสรรค์การกระทำในทางบวก 3) สร้างขึ้นโดยสมาชิกในสังคม และ 4) สัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องกับสิ่งที่กำหนดโดยสังคม การค้นหาความหมายอย่างไตร่ตรอง (Reflective Inquiry) และอย่างมีหลักเกณฑ์ ซึ่งเกิดขึ้นจากสังคมของผู้เรียน ช่วยสร้างความหมายของสิ่งต่างๆ ให้ชัดเจนขึ้น [2] การเรียนรู้แบบร่วมงานจึงถือว่าเป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มของผู้เรียน ซึ่งเป็นการให้ผู้เรียนสร้างความรู้ผ่านกระบวนการทางสังคม โดยใช้วิธีการร่วมงานระหว่างผู้สอนและภายในกลุ่มของผู้เรียน ทั้งนี้ผู้เรียนมีอิสระในการที่จะกำหนดบทบาท หน้าที่ ความรับผิดชอบให้แก่สมาชิก มีการพึ่งพากันภายในกลุ่ม

โดยผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ และลดความช่วยเหลือลงเมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเอง แต่ในบางกรณีผู้สอนอาจเข้าไปมีบทบาทได้ หากสังเกตว่าผู้เรียนมีปัญหาในการดำเนินกิจกรรมภายในกลุ่มโดยที่การเรียนรู้แบบร่วมงานจะเน้นการบริหารจัดการกิจกรรมด้วยตัวของกลุ่มเอง ในขณะที่การเรียนรู้แบบร่วมมือจะอยู่ภายใต้การแนะนำของผู้สอน [10]

การเรียนรู้แบบร่วมงานมีจุดมุ่งหมายสำคัญคือการเปลี่ยนอำนาจหน้าที่อย่างไม่เป็นทางการจากผู้สอนมาสู่กลุ่มผู้เรียน โดยมีแนวคิดว่าระดับชั้นของอำนาจในห้องเรียนแบบเดิมเป็นสิ่งที่ขัดขวางการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนแยกจากกัน ไม่กล้าพูดแสดงความคิดเห็น การเรียนรู้แบบร่วมงานจะสร้างความเชื่อมั่นในตัวผู้เรียนในการทำงานร่วมกัน ผู้เรียนมีความสัมพันธ์กันภายในกลุ่มย่อยและระหว่างกลุ่มกับผู้สอน ผู้เรียนมีความอิสระกล้าแสดงความคิดเห็น มีวุฒิภาวะทางความคิด ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ว่าความรู้ไม่ใช่ความจริงที่สรุปแล้วแต่เป็นผลจากกระบวนการทางสังคม โดยการสนทนา การสืบสอบและการโต้แย้ง นอกจากนี้ การเรียนรู้แบบร่วมงานไม่เน้นการให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบอย่างเท่าเทียมกันโดยกำหนดบทบาทของสมาชิก และการจัดการภายในกลุ่มจะอยู่ที่ผู้เรียน ผู้สอนจะไม่เข้าไปแทรกแซงการทำงานของกลุ่ม ไม่ประเมินกระบวนการกลุ่ม เน้นความมีอิสระของผู้เรียนในการดำเนินกิจกรรม [11]

1.4.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

มีงานวิจัยในต่างประเทศที่นำวิกิไปใช้เป็นเครื่องมือในการสอนและพบว่ามีประสิทธิภาพ เช่น การศึกษาเปรียบเทียบกลุ่มที่ใช้วิกิกับกลุ่มที่ไม่ใช้วิกิ พบว่าความสามารถทักษะการฟังและอ่านของกลุ่มที่ใช้วิกิสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ใช้และพบว่านักศึกษากลุ่มที่ใช้วิกิมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษมากกว่ากลุ่มที่ไม่ใช้โดยเชื่อว่าเครื่องมือนี้ช่วยพัฒนาความสามารถทางภาษาของผู้เรียน [12] และการทดลองที่ใช้วิกิเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทักษะการเขียนให้กับนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยจำนวน 35 คน พบว่านักศึกษามีความร่วมมือกันเป็นอย่างดีในการเขียนเนื้อหาและแก้ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ [13] สำหรับในประเทศไทยยังไม่พบงานวิจัยเกี่ยวข้องกับวิกิ

แต่พบว่ามีงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนออนไลน์ เช่น ในงานวิจัยซึ่งเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ความสามารถในการเขียนสรุปความและการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาจำนวน 25 คน ก่อนและหลังการทดลองโดยใช้กลวิธีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการสอนออนไลน์ ผลการวิจัยพบว่านักศึกษที่ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการสอนออนไลน์ มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ความสามารถในการเขียนสรุปความ และการเรียนรู้ด้วยตนเองหลังการทดลองเพิ่มขึ้น [14]

2. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง (Quasi-experimental Research)

2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ก. ประชากรได้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา EN111 ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 166 กลุ่ม จำนวน 6,450 คน

ข. กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 2 กลุ่มๆ ละ 35 คน เนื่องจากประชากรอยู่ในรูปของกลุ่มที่จัดไว้แล้ว จึงใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายแบบ cluster จำนวน 2 กลุ่มเพื่อจัดเป็นกลุ่มควบคุมซึ่งสอนโดยวิธีปกติและกลุ่มทดลองที่สอนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมงานผสมผสานกับการใช้วิกิ

2.2 ตัวแปรที่ศึกษา แบ่งเป็น

ก. ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือ วิธีการสอนซึ่งมี 2 วิธี คือการเรียนโดยวิธีปกติที่อาจารย์ให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัดเขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่าน หลังจากจบบทเรียนในชั้นเรียนเป็นรายบุคคล และการเรียนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมงานและวิกิได้แก่การที่ผู้สอนมอบหมายให้นักศึกษาทำงานเป็นกลุ่มร่วมกันบนเว็บไซต์วิกิ เพื่อช่วยกันเขียนสรุปความที่ดีที่สุดจากเรื่องที่อ่าน ผู้วิจัยกำหนดให้ผู้เรียนกลุ่มละ 4 คนสร้างเว็บไซต์ในลักษณะของวิกิสเปซขึ้นมา โดยผู้สอนสามารถใส่ข้อมูลหรือเนื้อหาความรู้ผ่านทางเว็บไซต์ดังกล่าว ผู้เรียนเข้าไปทำกิจกรรมที่ผู้สอนมอบหมาย เว็บไซต์วิกินี้

จะบันทึกข้อมูลและกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งนำไปวิเคราะห์และประเมินผลได้ อีกทั้งผู้วิจัยสามารถดูสถิติการเข้าไปทำกิจกรรมของผู้เรียนได้อีกด้วย

ข. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ คะแนนความสามารถในการเขียนสรุปความ

ค. ตัวแปรร่วม (Covariate) คือ คะแนนสอบก่อนการเรียนรู้

2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและวิจัย

ได้แก่แผนการสอน แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการสอนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมงานผสมผสานวิกิ ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้คือ

1. เขียนแผนการสอนสำหรับการสอน 2 วิธี เพื่อใช้สอน 2 กลุ่มๆ ละ 8 แผน โดยแผนที่ 1, 2, 3 จะเหมือนกัน กล่าวคือทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองจะได้รับการสอนให้รู้วิธีเขียนสรุปใจความสำคัญของบทอ่าน ซึ่งจะมีความยาวเพียง 3-5 ประโยค ก่อนการอ่านนักศึกษาจะอ่านหัวเรื่อง ประโยคแรก ประโยคสุดท้าย ดูรูปภาพประกอบก่อนเพื่อให้ได้แนวคิดคร่าวๆ ว่าใจความของบทอ่านจะเกี่ยวกับสิ่งใด ขณะอ่านนักศึกษาจะให้ความสำคัญกับประโยคแต่ละประโยคไม่เท่ากัน โดยจะดูว่าประโยคใดสำคัญและประโยคใดไม่สำคัญ และหยุดเป็นช่วงๆ เพื่อสรุปใจความสำคัญ ทำโน้ตย่อ หรือขีดเส้นใต้ และหลังอ่าน นักศึกษาจะหาประเด็นหลัก (Main Idea) และเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านโดยใช้เอกสารเสริม (Supplementary Sheet) ส่วนแผนการสอนที่ 4,5,6,7,8 จะใช้วิธีการต่างกัน นักศึกษาในกลุ่มควบคุมแต่ละคนต้องสรุปความและเขียนแสดงความคิดเห็นภายหลังจากการอ่านเนื้อเรื่องจากหนังสือ Passages บทที่ 1-5 รวมทั้งสิ้นจำนวน 5 เรื่องและนำมาส่งให้อาจารย์ ส่วนกลุ่มทดลองจะทำงานเป็นกลุ่มๆ ละ 4 คนช่วยกันเขียนสรุปความจากเรื่อง 5 เรื่องผ่านทางเว็บไซต์วิกิ ในการเขียนสรุปความแต่ละเรื่องนั้น สมาชิกแต่ละคนต้องเข้าไปใส่คำตอบของตนที่เว็บไซต์วิกิ หลังจากนั้นทุกคนในกลุ่มจะแสดงความคิดเห็นว่าคำตอบใดดีที่สุด หรืออาจจะนำเอาคำตอบของทุกคนมาผสมผสานกัน ปรับเปลี่ยนจากเดิมเพื่อให้เหลือเป็นคำตอบสุดท้ายเพียงคำตอบเดียว

ในระหว่างนั้น อาจารย์ผู้สอนจะเข้าไปให้ข้อเสนอแนะเป็นระยะๆ

2. สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสรุปความ 30 คะแนนแบบอัตนัยสำหรับใช้ในการสอบก่อนและหลังการเรียน โดยรายละเอียดในหัวข้อของการสอบประกอบด้วย การอ่านเนื้อเรื่องความยาวประมาณ 500 คำ จำนวน 3 เรื่องๆ ละ 10 คะแนน เพื่อนำไปเขียนสรุปความเรื่องละประมาณ 3-5 ประโยค ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การตรวจของโรนัลด์ฮาร์ทและคณะ [15] ประกอบด้วย 5 ด้านคือ ใจความสำคัญ ใจความสนับสนุน การไม่กล่าวซ้ำ การแต่งประโยคใหม่ ความถูกต้องตามหลักภาษา

3. สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการสอนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมงานผสมผสานกับวิกิสำหรับนักศึกษาในกลุ่มทดลอง ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 10 ข้อ

4. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองและนำคะแนนทดสอบของนักศึกษามาวิเคราะห์ข้อมูลคือค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (Paired Samples t-test) หลังจากนั้นจึงนำข้อมูลไปวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) ซึ่งใช้ทดสอบความแตกต่างของวิธีการสอน 2 แบบ ส่วนคะแนนความคิดเห็นที่ได้นำมาวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. ผลการวิจัย

3.1 ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการเขียนสรุปความของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถก่อนและหลังการเรียนของสองกลุ่ม

กลุ่ม		ก่อน n=35	หลัง n=35	t
กลุ่มเรียนรู้ ร่วมงานและวิกิ	\bar{X}	15.28	21.69	11.83***
	SD	4.65	3.59	
กลุ่มที่เรียนโดย วิธีปกติ	\bar{X}	15.37	20.57	14.38***
	SD	4.76	4.60	

***p< .001

จากตารางที่ 1 คะแนนการเขียนสรุปความของนักศึกษา กลุ่มที่สอนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมงานผสมผสานกับวิกิและกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีปกติ หลังการเรียนมีค่าสูงกว่าก่อนการเรียน โดยคะแนนเฉลี่ยก่อนการเรียนมีค่าเท่ากับ 15.28 และ 15.37 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ตามลำดับ ส่วนคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองมีค่าเท่ากับ 21.69 และ 20.57 ตามลำดับ โดยมีการกระจายของคะแนนก่อนการเรียนน้อยกว่าหลังการเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม และเมื่อวิเคราะห์ด้วยสถิติทดสอบที พบว่า นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีคะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการเรียนที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .001 นอกจากนี้พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนหลังการเรียนของสองกลุ่มมีค่าแตกต่างกัน และเพื่อให้ทราบว่าค่าเฉลี่ยนั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ จึงต้องมีการทดสอบความแตกต่างต่อไป

3.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมของคะแนนสอบหลังเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

เพื่อให้การเปรียบเทียบผลคะแนนการเขียนของนักศึกษาที่สอนโดยวิธีปกติกับวิธีเรียนรู้แบบร่วมงานผสมผสานกับวิกิมีความแม่นยำยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมแบบทางเดียว (One-Way ANCOVA) ในการทดสอบความแตกต่างของวิธีการ 2 แบบ เนื่องจากต้องการกำจัดอิทธิพลของตัวแปรซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษนอกจากวิธีเรียนทั้งสองแบบโดยตัวแปรนี้ต้องเป็นตัวแปรเชิงปริมาณ ในที่นี้คือคะแนนสอบก่อนเรียน ในการวิจัยนี้จึงถือว่าคะแนนสอบก่อนเรียนเป็นตัวแปรร่วม (Covariate)

ตารางที่ 2 ทดสอบความแปรปรวนร่วมโดยใช้คะแนนทดสอบก่อนเรียน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	S	F	p
ปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม	405.269	1	405.269	70.162	.000
คะแนนสอบก่อน (covariate)	194.901	1	194.901	33.742	.000
กลุ่มการเรียนรู้	26.089	2	26.089	4.517	.037
ความคลาดเคลื่อน	381.226	66	5.776		
รวม	32429.000	70			

จากตารางที่ 2 พบว่าคะแนนความรู้เดิมก่อนเรียนมีความสัมพันธ์กับคะแนนสอบหลังเรียน ($F = 33.742, p < .001$) และเมื่อใช้คะแนนความรู้เดิมมาเป็นตัวแปรร่วมเพื่อทำนายคะแนนสอบหลังเรียน พบว่าคะแนนสอบหลังเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกัน ($F = 4.517, p < .05$) ดังจะเห็นได้จากคะแนนเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มในตารางที่ 3 โดยกลุ่มที่เรียนรู้แบบร่วมงานผสมผสานกับวิกิมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่เรียนโดยวิธีปกติซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อได้มีการควบคุมความแปรปรวนของคะแนนทดสอบก่อนเรียน จึงมีการปรับค่าตัวแปรร่วม ทำให้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมได้ปรับเปลี่ยนเป็น 21.78 และ 20.48 ตามลำดับ ดังปรากฏในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนสรุปความหลังจากปรับค่าตัวแปรร่วม

รูปแบบการทดลอง	คะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนรู้		
		คะแนนหลังทดลอง	คะแนนที่ปรับแล้ว
กลุ่มทดลอง	\bar{X}	21.69	21.78
	S.D.	3.59	0.42
กลุ่มควบคุม	\bar{X}	20.57	20.48
	S.D.	4.60	0.42

3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมงานผสมผสานกับวิกิ

ตารางที่ 4 แสดงทัศนคติของนักศึกษาในกลุ่มทดลองที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมงานและวิกิ

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การเรียนแบบนี้ทำให้ข้าพเจ้าได้รับคำแนะนำ/ข้อเสนอแนะที่มีประโยชน์จากเพื่อนและอาจารย์	4.06	.48	ดีมาก
2. ข้อเสนอแนะของเพื่อน / อาจารย์ช่วยให้ข้าพเจ้าเข้าใจการเขียนสรุปความมากขึ้น	3.86	.73	ดีมาก
3. การเรียนแบบนี้ทำให้ได้เห็นงานเขียนของผู้อื่นเพื่อนำมาปรับปรุงการเขียนของตน	4.23	.73	ดีมาก
4. การเรียนแบบนี้ทำให้ข้าพเจ้าและเพื่อนๆ ไม่ต้องเสียเวลามาพบปะกัน	3.97	.71	ดีมาก
5. การเรียนแบบนี้ทำให้เกิดการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	4.08	.89	ดีมาก
6. การเรียนแบบนี้ทำให้ข้าพเจ้ามีความรับผิดชอบมากขึ้น	4.11	.68	ดีมาก
7. การเรียนแบบนี้ช่วยให้ข้าพเจ้าพัฒนาทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น	4.08	.51	ดีมาก
8. การเรียนแบบนี้ช่วยพัฒนาการเขียนสรุปความได้	3.80	.76	ดีมาก
9. การทำงานร่วมกันผ่านทางเว็บไซต์ทำให้การเรียนไม่น่าเบื่อ	4.06	.76	ดีมาก
10. การเรียนแบบนี้ทำให้ข้าพเจ้ามีความรอบคอบในการเขียนมากขึ้น	4.06	.48	ดีมาก
รวม	4.03	.50	ดีมาก

ตารางที่ 4 ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่านักศึกษามีทัศนคติต่อการเรียนรู้แบบร่วมงานผสมผสานกับวิกิโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.03$) โดยข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ การเรียนแบบนี้ทำให้ได้เห็นงานเขียนของผู้อื่นเพื่อนำมาปรับปรุงการเขียนของตน ($\bar{X} = 4.23$) รอง

ลงมาคือการเรียนรู้แบบนี้ทำให้ข้าพเจ้ามีความรับผิดชอบมากขึ้น ($\bar{X} = 4.11$) และการเรียนแบบนี้ทำให้เกิดการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ช่วยให้ข้าพเจ้าพัฒนาทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ($\bar{X} = 4.08$) ส่วนข้อที่นักศึกษาเห็นด้วยน้อยที่สุดคือ การเรียนแบบนี้ช่วยพัฒนาการเขียนสรุปความได้ ($\bar{X} = 3.80$) โดยทุกข้อมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับดีมาก

4. อภิปรายผล

ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการสรุปความภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ซึ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมคือคณะบริหารธุรกิจ พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยของคะแนนการเขียนสูงขึ้นทั้งสองกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ที่เป็นดังนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์ผู้สอนได้สอนวิธีการเขียนสรุปความและแสดงความคิดเห็นให้กับนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม อีกทั้งได้มอบหมายงานให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะดังกล่าวติดต่อกัน จึงส่งผลให้เกิดการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียน

ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการสรุปความหลังการทดลองของนักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักศึกษากลุ่มทดลองมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุม แสดงให้เห็นว่าการที่นักศึกษาได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมัย ย่อมเกิดผลดีกว่าการสอนแบบปกติ เนื่องจากข้อสอบภาษาอังกฤษของสถาบันภาษามีลักษณะเป็นอัตนัยทั้งหมด นักศึกษาต้องมีความรู้ด้านไวยากรณ์และด้านโครงสร้างประโยคเป็นอย่างดี อีกทั้งต้องได้รับการฝึกฝนทักษะเขียนอย่างสม่ำเสมอจึงจะสามารถเขียนสรุปความได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเรียนรู้แบบร่วมมัยเป็นการจัดให้ผู้เรียนมาทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม มีการแบ่งหน้าที่กันในการดำเนินงานของกลุ่ม เพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเรียนรู้เพื่อให้ประสบความสำเร็จร่วมกัน และจากการที่นักศึกษาต้องช่วยกันทำงานที่ได้รับมอบหมายผ่าน wiki spaces ทำให้ต้องอ่านและเขียนโดยผ่านกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน เพราะนักศึกษาย่อมเข้าไปมีปฏิสัมพันธ์กัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ถกเถียงกันผ่านทางวิกิโดยไม่

ต้องมาเจอกัน ในขณะที่อาจารย์สามารถเข้าไปอ่านงานและแสดงความคิดเห็น [8] นักศึกษาจึงได้รับการชี้แนะข้อบกพร่องจากอาจารย์ผู้สอนและแก้ไขข้อบกพร่องในลักษณะของการวิเคราะห์ร่วมกันเป็นทีม การเรียนรู้แบบร่วมมัยจะเน้นการบริหารจัดการกิจกรรมด้วยตัวของกลุ่มเอง [10] ผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ และลดความช่วยเหลือลงเมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเอง แต่ในบางกรณีผู้สอนอาจเข้าไปมีบทบาทได้หากสังเกตพบว่าผู้เรียนมีปัญหาในการดำเนินกิจกรรมภายในกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดที่กล่าวว่าการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้นั้น ครูต้องปรับบทบาทจากผู้บอก ผู้ให้ความรู้ มาเป็นผู้ชี้แนะให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และต้องดำเนินการประเมินผลควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอน มีการปรับปรุงแก้ไข [16] ดังนั้น การเรียนรู้แบบร่วมมัยและการทำงานผ่านวิกิเพจถือว่าเป็นกิจกรรมรูปแบบหนึ่งซึ่งช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และศักยภาพเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวิชาภาษาอังกฤษที่ผู้เรียนไม่มีโอกาสได้ใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Chen [12] ที่ทำการทดลองเปรียบเทียบกลุ่มที่ใช้วิกิกับกลุ่มที่ไม่ใช้วิกิ พบว่าความสามารถทักษะการฟังและอ่านของกลุ่มที่ใช้วิกิสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ใช้ และพบว่านักศึกษากลุ่มที่ใช้วิกิมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษมากกว่ากลุ่มที่ไม่ใช้ โดยเชื่อว่าเครื่องมือนี้ช่วยพัฒนาความสามารถทางภาษาของตน

สรุปว่าการเรียนรู้แบบร่วมมัยผสมผสานกับวิกิไม่เพียงแต่ช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษา แต่ยังช่วยพัฒนาทักษะการทำงานร่วมกันอีกด้วย จึงอาจกล่าวได้ว่าการเรียนรู้แบบนี้สามารถช่วยพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนได้เป็นอย่างดีซึ่งเป็นผลมาจากการที่นักศึกษาได้ทำงานร่วมกัน นักศึกษามีโอกาสได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสมาชิกในกลุ่ม ได้รับการชี้แนะและเติมเต็มส่วนที่บกพร่องได้ รู้สึกไม่โดดเดี่ยวทำให้สามารถเรียนรู้ได้ดีกว่า การเรียนการสอนแบบเดิม ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการสร้างความรู้ทางสังคมของดิวิตซ์ที่ผู้เรียนสร้างความรู้ผ่านกระบวนการทางสังคม [2] และสอดคล้องกับผลสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมัยผสมผสานกับวิกิพบว่าอยู่ในระดับดีมาก แสดงให้เห็นถึงการยอมรับรูปแบบการเรียนการสอนแบบนี้

5. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

เนื่องจากการเรียนรู้แบบร่วมมือผสมผสานกับวิกิที่ได้ทดลองใช้กับนักศึกษาให้ผลเป็นที่น่าพอใจ ช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนสรุปความของนักศึกษา อีกทั้งยังมีประสิทธิภาพมากกว่าการสอนแบบปกติ จึงเป็นทางเลือกหนึ่งที่อาจารย์ผู้สอนสามารถนำไปใช้ได้ อย่างไรก็ตาม อาจารย์ผู้สอนควรอธิบายขั้นตอนในการทำกิจกรรมแก่นักศึกษาอย่างชัดเจนเพื่อสร้างความเข้าใจและสร้างความตระหนักในสิ่งที่นักศึกษาได้รับมอบหมายให้ทำ

6. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาพฤติกรรมการทำงานร่วมกันของผู้เรียนด้วย เนื่องจากการเรียนรู้ดังกล่าวเน้นเรื่องการทำงานร่วมกันของสมาชิกในกลุ่ม

2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลของการใช้เทคโนโลยีที่มีลักษณะต่างกันในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ เช่น เว็บบล็อก ซึ่งอาศัยการเรียนรู้ร่วมกันของผู้เรียนกับการใช้อีเมลที่ผู้เรียนโต้ตอบกับผู้สอนหรือผู้เรียนด้วยกันแบบตัวต่อตัว

7. เอกสารอ้างอิง

1. ธนากร ชำศรี, 2546, *การส่งเสริมความสามารถในการเขียนย่อความภาษาอังกฤษ และทัศนคติเชิงบวกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยเทคนิคการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาท*, วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

2. Oxford, R.L., 1997, "Cooperative Learning, Collaborative Learning, and Interaction: Three Communicative Strands in Language Classroom", *The Modern Language Journal*, Vol. 81, pp. 443-456.

3. กิ่งกาญจน์ ธรรมโนช, 2548, *เปิดโลก E-learning การเรียนการสอนออนไลน์*, กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.

4. สุรสิทธิ์ วรรณไกรโรจน์, 2546, *เอกสารการประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่อง "การกำหนดมาตรฐานการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนแบบ e-Learning"* วันที่ 5 มีนาคม 2546, ณ อาคารศูนย์มนุษยวิทยาลิรินธร, มหาวิทยาลัยศิลปากร กรุงเทพมหานคร.

5. ถนอมพร เลหาจรัสแสง, 2545, *Designing การสอนออนไลน์ : หลักการออกแบบและสร้างเว็บเพื่อการเรียนการสอน*, กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.

6. Thomas, A. Community, Culture & Citizenship in Cyberspace. In D. Leu, C.Lankshear, J. Coiro, J., & M. Knobel (Eds.), 2008, *Handbook of Research on New Literacies*, Mahwah, NJ: Erlbaum.

7. ชุตติมา ลัจจานนท์, 2550, *E-learning: นวัตกรรมทางการศึกษายุคใหม่*, กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

8. Carr, T., Morrison, A., Cox, G., & Deacon, A., 2007, "Weathering Wikis: Netbased Learning Meets Political Science in a South African University", *Computers and Composition*, Vol. 24, No. 3, pp. 266-284.

9. ศิริชัย นามบุรี, "Wiki สารานุกรมเสรีออนไลน์ : แหล่งทรัพยากรการเรียนการสอนในระบบอีเลิร์นนิง", [ระบบออนไลน์], 2551, <http://e-learning.yru.ac.th/e-learning/blog/index.php?filtertype=site&filterselect=1&tagid=1>

10. Tinzmann, M. B., and others, *What is the Collaborative Classroom?* [Online], 2008, Available from:<http://www.ncrel.org/sdrs/areas/rpl-esys/collab.htm>. [2010, March 15].

11. Bruffee, K.A, 1999, *Collaborative Learning: Higher Education, Interdependence and Authority of Knowledge* (2nd ed.), Baltimore: Johns Hopkins University Press.

12. Chen, Yu-ching, 2008, *The Effect of Applying Wikis in an English as a Foreign Language (EFL) Class in Taiwan*, Dissertation, University of Central Florida, 133 pages; AAT3335337

13. Lee, Lina, 2010, "Exploring Wiki-Mediated Collaborative Writing: A Case Study in an Elementary Spanish Course", *CALICO Journal*, Vol. 27, No. 2, pp. 260-276.

14. ภูติท จุลโพธิ์, 2550, *การสอนโดยใช้กลวิธีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการสอนออนไลน์เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสามารถในการ*

เขียนสรุปความและการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน,
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่.

15. Rinehart, S.D., Stahl, S.A., Erickson, L.G., 1986,
“Some Effects of Summarization Training on Read-

ing and Studying”, *Reading Research Quarterly*, Vol.
214, pp. 422-438.

16. สมศักดิ์ ภู่วิภาตววรรณ, 2544, *การยึดผู้เรียนเป็น
ศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง*. เชียงใหม่:
เชียงใหม่การพิมพ์แสงศิลป์.